

तत्र लक्ष्मी वाचो यथा, लक्ष्मीं प्रति गवां वाक्यम् ।

“अवश्यं मानना कार्या तवास्माभिर्यशस्विनि ।
शुक्लकूचं निवस त्वं पुण्यमेतद्धि नः शुभे ।”

श्रीरवाच ।

“दिष्टा प्रसादो युष्माभिः कृतो मेऽनुग्रहात्मकः ।
एवं भवतु भद्रं वः पूजितास्मि सुखप्रदाः ।”

इति महाभारते दानधर्मः ॥

(कृष्णान्तपने अस्य भक्षणविधिर्यथा, मनुः ।
११ । २१२ ।

“गोमूत्रं गोमयं चौरं दधि सर्पिः कुशोदकम् ।
एकरात्रीपवासश्च कृष्णं सान्तपनं स्मृतम् ॥”

“अत्यन्तजीर्णदेहाया बन्ध्यायाश्च विशेषतः ।

रोगात्तायाः प्रसूताया न गोर्गोमयमाहरेत् ॥”

इति चिन्तामणिधृतस्मृतिवचनम् ॥

गां सर्वतीर्थमयीं परिकल्प्य एतस्या गोमयं
यसुनानदीतयां परिकल्पयन्ति वृद्धाः । यदु-
क्तम्,—

“गोमयं यसुना साक्षात् गोमूत्रं नर्मदा शुभा ।
गङ्गा चौरन्यासां वै किं पवित्रमतः परम् ॥” (॥)
गवात्मके स्त्री ।

गोमयच्छत्रं, स्त्री, (गोमयात् जातं छत्रं कृत्वा-
कारं शिलीन्मृमिदर्थः ।) करकम् । इति
त्रिकाकशेषः । कौडकहाता इति भाषा ॥

गोमयच्छत्रिका, स्त्री, (गोमये गोमयप्रपुरे स्थाने
जाता छत्रिका शिलीन्मृमिदर्थः ।) गोमय-
च्छत्रम् । तत्पर्यायः । दिलीरम् २ शिलीन्मृ-
कम् ३ । इति हारावली ॥ उच्छिलीन्मृम् ४ ।
यथा, “उच्छिलीन्मृमिदार्भकाः ।” इति श्रीभाग-
वतम् ॥

गोमयप्रियं, स्त्री, (गोमयं प्रियं उत्पत्तिकारण-
त्वेन यस्य ।) भूटणम् । इति रत्नमाला । गन्ध-
खड्ग इति भाषा ॥

गोमयोद्धा, स्त्री, (गोमयादुत्तिष्ठतीति । उत् +
स्था + “आतोऽनुपगमो कः ।” ३ । १ । ३ ।
इति कः । ततः स्त्रियां टाप् ।) गोमयजात-
कौटप्रियः । तत्पर्यायः । गर्दभी २ । इति
हेमचन्द्रः । ४ । २७४ ॥

गोमयोद्धवः, पुं, (उद्धवत्वादिति उद्धवः गोमय
उद्धवः कारणं यस्य । यद्वा गोमयादुद्धव उत्-
पत्तिर्यस्य ।) आरग्वधः । इति शब्दचन्द्रिका ॥
श्रीनाडु इति भाषा ॥

गोमांसं, स्त्री, (गवां मांसम् ।) गवां पिशितम् ।
तद्गन्धप्रदायिचितं यथा । “सुमयुः । गोमांस-
भक्षणे प्राजापत्यचरेत् । इदमज्ञानतः सहज-
भक्षणविषयम् । यथाह पराशरः ।

अगम्यागमने चैव मद्यगोमांसभक्षणे ।
शुद्धे चान्द्रायणं कुर्यात्तदौ गत्वा यस्तुतगाम् ।
चान्द्रायणे ततश्चोर्ध्वं कुर्याद्गन्धान्धोजनम् ।
अन्यदुत्सर्हितां गांश्च दद्याद्विप्राय दक्षिणाम् ॥
इदं ज्ञानतोभ्यासे । शङ्कः ।
गामयं कुञ्जरोद्धी च सर्वं पचनखं तथा ।

क्रथादं कुकुटं चान्धं कुर्यात् संवत्सरं व्रतम् ॥
एतच्चिरकालाभ्यासे । संवत्सरस्तच्छ्रुते पच-
दशधेनवः । पुनरुपनयनश्च । यथा, विष्णुः । विदु-
वराहयामकुकुटनरगोमांसभक्षणे सर्वेष्वेव
हिजातीनां प्रायश्चित्तान्ते भूयः संस्कारं
कुर्यात् ।” इति प्रायश्चित्तविवेकः ॥ (अस्य
गुणा यथा,—

“गवां केवलवातेषु पीनसे विषमज्वरे ।
शुष्कासश्रमात्वायिमांसचयहितश्च यत् ॥”

इति चरके सूत्रस्थाने २७ अध्याये ॥

“आसकासप्रतिश्रयाविषमज्वरनाशनम् ।
श्रमात्वायिहितं गवां पवित्रमनिलापहम् ॥”

इति सुमुते सूत्रस्थाने ४६ अध्याये ॥

अन्यत् गोशब्दे (गौः इत्यत्रं द्रष्टव्यम् ॥ * ॥
हठयोगमतेनास्य । पारिभाषिकोऽर्थः यथा,
हठयोगप्रदीपिकायाम् । १ । ४७—४८ ।

“गोमांसं भक्षयेन्नित्यं पितृदमरावस्थीम् ।
कुलीनं तमहं मन्ये इतरे कुलघातकाः ॥
गोशब्देनोच्यते जिह्वा तत्प्रवेशो हि तालुनि ।
गोमांसभक्षणं तत्तु महापातकनाशनम् ॥”

गोमान्, [तृ] त्रि, (बहवो गावोऽस्यास्मिन् वा
सन्तीति । “तदस्यास्तीति ।” ५ । १ । ४ । ४ । मनुप ।)
बहुनां गवां खामी । तत्पर्यायः । गवोन्धरः २
गोमी ३ । इत्यमरः । २ । ६ । ५८ ॥ (यथा,
अथर्ववेदे । ६ । ६८ । ३ ।

“येनावपत् सविता क्षुरेण
सोमस्य राशो वरुणस्य विहान् ।
तेन ब्रह्मणो वपते दमस्य
गोमान्धवावयमस्तु प्रजावान् ॥”)

गोमायुः, पुं, (गां विलतां वाचं मिनीतीति ।
कुमि ज + लवापेत्कुम् ।) शृगालः । इत्य-
मरः । २ । ५ । ५ ॥ (यथा, महाभारते । २ ।
६७ । २३ ।

“ततो राज्ञो हतराष्टस्य मेहे
गोमायुरवैर्याहरदमिहोचे ॥”

अस्य ध्वनौ शुभाशुभजनं शृगालशब्दे द्रष्ट-
व्यम् ।) गन्धर्वविशेषः । इति जटाधरः ॥
गोपिते सान्तस्त्रीवोर्यम् ॥

गोमी, [तृ] त्रि, (गौरस्यस्य । “ज्योत्स्ना-
तमिसाद्भङ्गिर्गोर्लक्ष्मिनि ।” ५ । २ । ११४ ।
इति मिनिः ।) गोमान् १-इत्यमरः । २ । ६ । ५८ ॥
(यथा, मनुः । ६ । ५८ ।

“यन्मध्यगोऽहं एवमो वत्सनां जनयेच्छतम् ।
गोमिनामेव ते वत्सा नोर्ध्वं स्मृतिमार्चभम् ॥”
गौर्जीजमन्वावर्धं अस्यास्तीति ।) उपासकः ।
इति मेदिनी । ने । ६० ॥

गोमी, [तृ] पुं, (गौः कठोरध्वनिरस्यस्येति ।
“ज्योत्स्नातमिसेति ।” ५ । २ । ११४ । इति
मिनिः ।) शृगालः । इति मेदिनी । ने । ६० ॥
बुद्धभिच्छुश्रूष्यः । इति त्रिकाकशेषः ॥

गोमीनः, पुं, (गौरिव स्त्री गोमीनः ।) मत्स्य-
विशेषः । यथा, मत्स्यसूक्ते ।

“शृङ्ख देवि ! प्रवक्ष्यामि मांसभेदान् निबोध मे ।
न दद्यात् तित्तकमठं पशुशङ्खमेव च ॥
गोमीनं चक्रशकुलं वङ्गालं राघवनन्धरा ॥”

गोमुखं, स्त्री, (गोमुखमिव मुखं प्रवेशद्वारमस्य ।)
कुटिलागारम् । (गोमुखमिव आकृतिरस्य ।)
वाटभाकम् । (एतदर्थं पुलिङ्गोऽपि दृश्यते ।
यथा, गीतायाम् । १ । १३ ।

“ततः शृङ्गाश्च भेष्यश्च पशवानकगोमुखाः ।
सहस्रैवाभ्यहन्त सशस्त्रस्तुसलोऽभवत् ॥”

तथा च महाभारते । ६ । ४६ । ५७ ।

“आदम्वरान् गोमुखान् च विदिमांस महा-
खनान् ॥”)

लेपनम् । इति मेदिनी । खे । ८ ॥ (यथा,
माघे । ३ । ४८ ।

“सुकाङ्गनीलोपलनिर्मितानां
लिप्तेषु भावा यद्देहलीनाम् ।
यस्यामलिन्देषु न चक्रुरेव
सुगन्धाङ्गना गोमयगोमुखानि ॥”)

चौरक्रियमात्रसुरङ्गामेदः । विंशविशेष इति
भाषा । इति त्रिकाकशेषः । (आसकविशेषः ।
तल्लक्ष्यं यथा, हठयोगप्रदीपिकायाम् । १ । २० ।

“यस्य दक्षिणगुल्फं तु दृष्टपार्श्वे नियोजयेत् ।
दक्षिणेऽपि तथा सव्यं गोमुखं गोमुखाविति ॥”)

जपमालागोपनाथं वक्ष्यन्मिन्तयनं यथा,—
“चतुर्विंशतिभुजमितं पट्टवस्त्रादिसम्भवं ।
निम्नांवाद्याङ्गुलिमुखं यौवां तत् बद्धशङ्खलम् ॥
ज्ञेयं गोमुखयन्त्रं सर्वतन्त्रेषु गोपितम् ।
तन्त्रे स्थापयेन्मालां यौवामध्यगतः करः ॥
प्रजपेद्विघ्ना शुङ्खं वर्षमालाधिकं प्रिये ॥”

इति सुकमानातन्त्रम् ॥

अपि च मायातन्त्रे ।
“गोमुखादौ ततो मालां गोपयेन्मातृचारवत् ॥”

गोमुखः, पुं, (गोमुखमिव मुखं यस्य ।) नमः ।
यक्षविशेषः । इति हेमचन्द्रः । ४ । ४१५ ॥
(मातलिपुत्रः । यथा, महाभारते । ५ । १०० । ८ ।
“बहुशो मातले । त्वच्च तव पुत्रश्च गोमुखः ॥”
वत्सराजमन्त्रिपुत्रविशेषः । स पुनः वत्सराज-
सुतस्य मन्त्रियामन्त्रतमः । यथा, कथासरितु-
सागरे । २३ । ५७ ।

“ततो निबोदितास्त्रस्य प्रतीहाराधिकारिणः ।
इत्युपापरंशस्य पुत्रोऽजायत गोमुखः ॥”)

गोमुखं, स्त्री, (गोमुखमिव आकृतिरस्याः ।
‘स्त्रियां ङीष् ।) हिमालयादङ्गाप्रतने गोमुखा-
कारगुहा । इति लोकप्रसिद्धिः ॥ राष्ट्रेशस्य-
नदीविशेषः । गोमुक् इति ख्याता ॥

गोमूत्रं, स्त्री, (गोमूत्रम् ।) गोप्रसवः । चोना
इति भाषा ॥ तत्पर्यायः । गोमूत्रम् २ गोमूत्रः ३
गोमिच्छः ४ गोमूत्रः ५ । (कृष्णान्तपने
गोमूत्रभक्षणविधिर्यथा, मनुः । ११ । २१२ ।

“गोमूत्रं गोमयं चौरं दधि सर्पिः कुशोदकम् ।
एकरात्रीपवासश्च कृष्णं सान्तपनं स्मृतम् ॥”)
अस्य गुणाः । कटुलम् । तिक्तलम् । उष्णलम् ।